e-codices

tor: quę erudire. Notū fac m̄ dn̄e finē meū. Nūquid uir sc̄s qui tantū cęlestia desiderabat. aliquo
credit̄ curā habuisse decagnoscendo finē mortis ut numero dierū. Illū ergo finē nosse uolebat. qui uita
illo positus ē id ẽ xp̄m de quo apl̄s. finis legis xp̄c ad iustitiā omni credenti. Sciebant enī sc̄i uenturū
eū incarne & desiderabant si posset fieri ut eū uiderent. finē ergo illū requirebant quē nosse uita ęterna
ē. Et numerū dierū meorū uolebat etiā scire. Numerū dierū qui facile poterat cognosci. agnito fine hoc
sc̄dm̄ cassyodorū dicendū & sc̄dm̄ beatū augustinū. Notā fac m̄ dn̄e finē meū. Non illū inquit requiro si
nē qui m̄ ad est. s illū qui de ē. ad quē etiā tendebat apl̄s dicens. Vnū aūt quę ea retro sū obliuiscens. &
in ea quę ante sū meorū tendens ad destinatū psequar ad brauiū sup̄ne uocationis. Hunc ergo finē sc̄s
uir nosse uolebat id ẽ uirtutū consumatā pfec tionē: quā nosse utiq; habere ē. uolebat etiā nosse nume
rū non eorū qui ptempora currunt. s eorū qui ęterna stabilitate pmanent. De quib; in ps̄almo dicit.
Dies sup̄ dies regis. adicies annos ei. male aūt quidā legunt. Et numerū dierū quis ē eū dauid firmati
ue dicendum sit. qui ē id ẽ certus & pfinit. Vt sciā qd desit m̄. id ẽ ut intellig ā qd adhuc min̄ habeā
pfec tionis. Ecce mensurabile posuisti dies meos. Mensurabiles. id ẽ numerabiles q; breues sū & numerari
possunt in septuagima habet. Veteres quos iusti dies meos. Veterescunt enī dies nr̄i q; deficiunt & n̄ ad
esse tendunt. Vt sc̄dm̄ cassyodorū uox ē eorū qui pcesserunt aduentū dn̄i. & qui needū innouati eī
int p̄ grām baptismatis. & substantia mea tamquā nihilū ante te. Substantia enī humana diuinę sub
stantię cōparata. quasi nihilū ē. Vnde & p̄ pphetā dicit. Omnes gentes quasi non sint sic sū corā eo & ue
lut inniħlū & inane reputatę sū ei. Verumtamen uniuersa uanitas. omnis homo uiuens. Quā diu in
hac mortali corpore sumus. quā diu corpus qd corrūpitr̄ adgrauat animā tamdiu uniuersa uanitas ē
homo quia officina ē totius creaturę homo. habet enī ē cū lapidib; uiuere cū arborib; sentire cū animalib;
discernere cū angelis. Verumtamen in imagine ptransit homo. In illa uidelicet imagine de qua ds̄ dixit.
Faciamus hominē ad imaginē & similitudinē nr̄ām & licet magna dignitas sit magnus dei in homine: tam
frustra conturbat: hoc ē sollicitudinib; & anxietatib; pmit. Vnde adhuc sequit. Thesaurizat & ignorat
cui congregauit ea. Thesaurizat hoc ē congregat anxiat̄ nec requiescit adquirendo. Nescit enī quē habi
turus sit post se heredē. fortassis enī extraneus dominat̄ in laborib; eorū. Et nc̄ quę ē expectatio mea. Quid
inquit aliud expecta n̄ ipsū dnm̄ qui m̄ dat omnia. & qui se ipsū m̄ dabit. Et substantia mea apud te ē.
Non illa substantia quę ē nihilū ante te. s substantia quę pmanet & ē apud te: Hęc ergo substantia quę in
bonis meritis consistit apud te est. hoc ē ubi accepta. Ab omnib; iniquitatib; meis erue me: Licet inquit tu ds̄
sis mea expectatio & mea substantia sit apud te. Tamen dicit adhuc incorpore consisto & necesse ē ut dicam.
libera nos amalo. oro ut ab omnib; iniquitatib; meis eruas me. Obpbriū insipienti dedisti me: Quia inqt
uoluisti ut pdicarē ueritatē inter eos qui non amant ueritatē. Ideo n̄ potest fieri ut non sim illis obp
briū. Nam sic apl̄s dicit. Spectaculū facti sumus angelis & hominib; Angelis nos laudantib; hominib;
uituperantib; Restat ergo ut patient illorū ferrim̄ obpbria. credentes talia ad nr̄ām fieri pbationē. Ob
mutui & non aperui os meū. de superius dixit. s obmutuisse & humiliatū ēē. Nc̄ idē iterū dicit. & reddit
causam quare obmutuerit. qm̄ inquiens tu fecisti. tu patientia m̄ tribuisti. ut malis expbrantib; n̄ respon
derē. ut etiā ita eū inquit expbrarent m̄ mali. Obmutui & n̄ aperui os meū. q; tu fecisti. id ẽ q; cognoui tuū
ēē flagellū & tuā correctionē: Ideo obmutui nihil habens qd dicerē. Amoue a me plagas tuas. id ẽ flagel
la quę p peccatis meis sustineo. A fortitudine manus tuę ego defeci. Fortitudinē man̄ dei in flagelli
apellat quę tamen flagella n̄ ad dapnationē s ad correctionē ei data fuerant. Vnde sequit. Propter
iniquitatē corripuisti hominē: Id ẽ inquit me flagellas. ppt meā iniquitatē facis. ut me corripias bo
nū. Ergo mihi est qd humiliasti me ut discam mandata tua. Et tabescere fecisti sic araneam animā ei.
Aranea animal est tabidū leue & pendulū. qd si saltē digito tangit̄ tabescit & deficit. huic ergo cōparat
animā suā & dic se ita tabuisse sic aranea cū leuit pmit̄ defficit. Solet etiā aranea in locis altiorib;

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 312, p. 83 – Remigius of Auxerre, Expositio in psalmos
(http://www.e-codices.ch/de/csg/0312/83)